

**Lag
om ändring i lagen (1976: 371) om behandlingen av
häktade och anhållna m. fl.;**

utfärdad den 4 december 1980.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 15 och 17 §§ lagen (1976: 371) om behandlingen av häktade och anhållna m. fl. skall ha nedan angivna lydelse.

15 § Häktad får beläggas med fängsel

1. under transport och eljest under vistelse utom förvaringslokalen, om det är nödvändigt av säkerhetsskäl samt

2. i övrigt för att betvinga våldsamt uppträdande av den häktade, om andra medel visar sig otillräckliga och det är oundgängligen nödvändigt med hänsyn till den häktades egen eller annans säkerhet till liv eller hälsa.

Läkare skall så snart det kan ske undersöka den som är föremål för åtgärd enligt första stycket 2.

17 § Vad som sägs i denna lag om häktad har motsvarande tillämpning på

1. den som har anhållits eller gripits på grund av misstanke om brott,
2. den som har intagits i häkte eller polisarrest för förpassning till kriminalvårdsanstalt och

3. den som har tillfälligt placerats i häkte med stöd av 23 § tredje stycket, 43 § första stycket tredje meningen eller 50 § tredje meningen lagen (1974: 203) om kriminalvård i anstalt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

På regeringens vägnar

HÅKAN WINBERG

Johan Munck
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1980/81:1, JuU 8, rskr 32.

